

У ВАС ДОБРЕ СЕРЦЕ, ЛІКАРЮ!

35 років віддала медицині
Анна ПИЛИПЧУК

Якою відповідальною і надзвичайно важкою є робота лікаря! Рятуючи життя, неодноразово заглядати в очі смерті, боротися з недугами – справа не кожному під силу. Я завжди захоплювалася людьми цієї професії. Нещодавно мені випала нагода особисто познайомитися зі справжнім професіоналом, лікарем-терапевтом Олександрійської районної лікарні Анною Пилипчук.

Ідучи коридорами у пошуках рятівниці людських життів, натрапляю на двері ординаторської. Тихенько відчинивши їх, аби не сполохати присутніх, бачу, ще мене вже зустрічає привітна посмішка чарівної жінки. Я одразу зрозуміла, що це та сама Анна Юрївна, про яку нещодавно розповідали мені жителі села Олександрія. Дещо засоромившись від моєї присутності й запитань (не звикла вона до уваги преси), зрештою розпочала розповідь про своє життя, про те, що турбує її серце нині.

- Я ще змалечку виріши-

ла стати лікарем, – пригадує Анна Юрївна. – Наперекір батькам, які мріяли бачити мене в образі вчителя, після закінчення школи (а на той час – це лише сім класів) я пішла навчатися у медичному училищі в місті Чернівці. Встигла попрацювати і операційно-медичною сестрою, аж поки не вступила до Чернівецького медичного інституту. Пригадую студентські роки – молодь сама тягнулася до знань, хотіла дізнатися якомога більше. Тоді й гадки не було, аби прогуляти заняття!

Закінчивши Чернівецький інститут, пані Анна покинула рідний край і поїхала до Рівного, саме тут вона проходила інтернатуру. За розподілом на роботу потрапила до районної лікарні в селі Олександрія, де залишилася жити і працювати й донині. Жінка пригадує, як їй, ще зовсім молоду, зустрічали місцеві лікарі. «Своїм наставником я називаю Наталю Богуцьку, яка радо вітала мене, завжди допомагала і підтримувала, ми пліч-о-пліч працюємо щодня», - з неймовірним трепетом у голосі ділиться спогадами

Шанована в селі людина

досвідчений терапевт. За час такої довгої і важкої праці медика Анна Пилипчук багато бачила і пережила. «Важко дивитись в очі приреченій хворобою людини і не просто знати, а й професійно розуміти, що вже нічого не можна вдіяти. Найгірше для лікаря – коли ти безпорадний щось вдіяти, безсилий перед невиліковною хворобою!», – стверджує моя співрозмовниця.

«Обіймаючи посаду дільничного терапевта, в мої роки, важко обслуговувати пацієнтів на виїзді, – продовжує свою розповідь пані Анна. – Але як присмию йти до людини і знати, що саме тебе вона чекає понад усе. Найбільшої уваги потребують, звісно, наші пенсіонери, інваліди та учасники війни. Ми прагнемо ретельно їх оглядати, адже саме ці люди потребують найбіль-

шої уваги, доброго слова. Це найчастіше необхідно для людей літнього віку».

Олександрійська районна лікарня є однією з кращих серед районних лікарень Рівненщини саме завдяки роботі таких спеціалістів як Анна Пилипчук.

Усі сили віддає лікар-терапевт своїй роботі. Але не забуває вона і про власне господарство. Поєднувати клопітку роботу в лікарні й тяжку працю на городі – справа не з легких. Проте і це вдається Анні Юрївні. Тому й зичать пані Анні односельці і колеги міцного здоров'я, довгих літ життя, успіхів у роботі та безмежно дякують пацієнти та їх рідні за врятовані життя!

Наталія СВІТЛИЧНА

Фото автора